

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV TIL: Andresen, Marie Vilhelmine; Andresen, Johan FRA: Andresen, Kresten (1915-01-22)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV TIL: Andresen, Marie Vilhelmine; Andresen, Johan FRA: Andresen, Kresten (1915-01-22)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 64.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000071.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Cuy, 22. 1. 1915.

Kære Forældre!

Jeg har allerede faaet det Brev, I afsendte d. 18. Det forholder sig desværre saadan, som der skrives. Tyskerne har baaret Sejren hjem ved Soissons, har taget en Mængde Fanger. Det stemmer ogsaa, hvad Franskmændene skriver: at vi var Tropper fra 7 Regimenter, der angreb: 84., 85., 86., 12., 36., 163., 52. samt 3. Jægere. Vor Bataljon har vist taget henimod 1000 Fanger, et Maskingevær og en Revolverkanon. De kom jo løbende mod os uden Vaaben, med Hænderne i Vejret; jeg forstaar ikke, saa lidt Modstand de gjorde. Men da jeg først havde set deres Skyttegrave, s. 65forstod jeg det bedre. Vort svære Artilleri havde i flere Dage beskydt dem med Haubitser. De gaar rutsj igennem de stærkeste Dækninger; de slaar et Hul i Jorden saa stort som vort Spisekammer og spreder Død og Ødelæggelse i en Omkreds af næsten et halvt hundrede Meter.

Deres Grave laa fulde af Døde og Saarede, og de maa tilsidst være blevne helt forrykte af Skræk, saa de har mistet al Modstandskraft. Tilmed var det lutter nye Tropper, som

Fig. 4.

lige var kommet Dagen i Forvejen. Vi var helt inde i de forreste Huse af Soissons; det var nemlig ikke, som der stod i »Hejmdal«, Livregimentet, men selveste mit Kompagni, og en Poulsen fra Sommersted gjorde endda det Kunststykke at sove derinde i en Kælder om Natten, medens en fransk Vagtpost patruljerede udenfor, og Kl. 9 den næste Morgen slippe forbi Vagtposten og over ca. 400 Meter aaben Eng uden at blive opdaget Naa, Tankerne om alt det fylder mig med Vemod. Glad er jeg, at jeg selv er sluppet derfra, for naar man kunde slippe helskindet gennem en saadan Granat- og Kuglereg, saa har man Haab for Fremtiden. Ingen af de »Gamle« havde oplevet noget lignende i de mange Slag, de har været med til.